

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Angelorum manibus quinam SS. Eucharistiam acceperint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

S. Ambros.
loc. cit.

ris facultas, desideria remuneratur. Desiderijs autem ardet, quisquis vidit mirabilia sacramenta, & ait: *Osculetur me ab osculis oris sui: hoc est, osculum mihi Christus insinat. Quare? Quia meliora verba tua super vinum. Super illud vinum, quod est suavitatem habet, letitiam habet, gratiam habet: tamen illa letitia secularis, in te autem iucunditas est spiritualis.* Hæc S. Pater, supra laudatus. Quare mirum est, homines non incendi amore, & saltem affectu accedere ad hoc sacramentum. Quoties etiam impius quispiam sacerdos Christum è coelo in aram vocat, obedit ille voci hominis, & ne desit panis cœli, adest sub speciebus panis. At Christus nunquam in ara ponitur, nunquam exponitur in hostia, quin ad credentem dicat: *Osculetur me osculo oris sui*, & tamen sunt, qui osculum detrectent, ac ad regiam hanc mensam inuitati venire recusent? Impediunt negotia? non est omnium quotidie vestem induere nuptialem? Esto. at saltem desiderent accumbere, qui putant, se non posse accumbere; faciântque, quod famelici solent, qui, cum cibum non habent, quo vescantur, delectant se saltem cibi recordatione: éstque illis, pro esca vsu, esca appetitus.

XI.

Sozom. lib. 6
c. 29. Pallad.
in hist. Lau.
siaca. c. 20.

Petr. de Na.
tal. lib. 9. c.
103.

In vita S.
Bonau. c. 12.
& apud Sur.
t. 3. die 13.
Iulij, item in
Chron. Fran.
cisc. 2. p. 1. 2.
c. 2.

Complures hoc desiderio etiam impetrarunt sacrum hunc cibum accipere manibus ministrantiû Angelorum: è quorû numero fuit Marcus Monachus; cui tamen cum Angelus Eucharistiam porrigeret, ait Macarius, apud Sozomenum, *se manum ad iuncturâ usq; tantum vidisse*: item Maiorus Episcopus, qui de Angeli manu sacramentum hoc ter accepit, in eremo, ab alijs desertus, sed nõ desertus à Deo. Sed mirabile fuit, quod S. Bonaventuræ Episcopo Albanensi & Cardinali, nondum sacerdoti, accidit. Is, quia plusculis diebus, ob summam animi demissionem, à sacratissimi corporis Christi perceptione abstinuit, veritus, ne, si illud indignus sumeret, iudicium sibi manducaret & biberet; in præmium tantæ humilitatis, Missæ audiendæ præsens, & panis cœlestis mirè appetens, particulam sacrae hostiæ, de manibus celebrantis acceptam, per Angelum, ori sui impositam accepit. Quam submissionem vtinam multi imitentur, qui cum symposia, vltra dimidium noctis, protraxerunt, cum scortati sunt, cum crapulam nondum edormierût, vt sacrilegio sacrilegiû addant, nõ verentur, sine scelerû confessione, sine contritione animi, sine peccati expiatione, non ieiuni ad tremendum hoc mysterium, & ad Missam celebrandam accedere, digni vtique, quibus non iam Angeli hostiam afferant, sed auferant;

ferant: vt sæpe legimus contigisse. Sed, si eo miraculo moneri nõ sunt digni, erit tempus, quando, sicut Magdeburgensi Vdoni, hostias Angeli è visceribus reuulsas, atque flammato gladio, è cernicibus excussas repetent; remque omnium sanctissimam, in salutem institutam, seuerissimo Iudici Deo, in vindictam damnationemque eorum, annumerabunt.

Interim Deus amicis filiolsque suis diligenter prouidet, ne fame pereant; neque per Angelos tantum diuinas has illis sportulas mittit, sed suismet etiam manibus se se illis in os, in pectus, in animam immittit. Celebrauerat aliquando Missam Honoratus, post Firminum Episcopum Ambianensem, quartus. Ventum erat ad hostiam sumendam; ibi, attentissima cogitatione, institit tanti sacramenti dignitatem perpendere. Ea meditationis vis fuit, vt, præ reuerentia, hostiam manibus attingere vereretur. Placuit conuiuæ modestia Christo, censuitque miraculo honorandam, miraculoque stupendo. Nam ipse, ex depicta inibi imagine sua, brachium extendit hostiamque, velut viua manu, sublatam de altari Honorato porrexit. Itaque, iam ille sumere non recusauit, quod diuinitus dabatur; tanto dignior eo pane, quanto se iudicauit indigniorem. Vnde rectè dixit S. ille Pater: *Deuoto animo & cum timore accedendum ad communionem, vt sciat mens, reuerentiam se debere ei, ad cuius corpus sumendum accedit. Hoc enim apud se debet iudicare, quia Dominus est, cuius in mysterio sanguinem potat, qui testis est beneficij Dei. Quem nos, si cum disciplina accipiamus, non erimus indigni corpore & sanguine Christi: gratias enim videbimur reddere redemptori.* Hanc humilitatem, vt in se struant, vel laici communicaturi, vel sacrificaturi sacerdotes, habent præclaram illam D. Augustini orationem, quæ incipit, *Summe sacerdos &c. in qua etiam petenda sic loquitur: Ut sacrificium laudis casto corpore & mundo corde valeam offerre. Quanta enim cordis contritione, & lachrymarum fonte, quanta reuerentia & timore, quanta corporis castitate & animi puritate istud diuinum & cæleste sacrificium est celebrandum? Domine Deus meus, vbi caro tua in veritate sumitur, vbi sanguis tuus in veritate bibitur, vbi ima summis coniunguntur, vbi adest Sanctorum presentia Angelorum, vbi tu es sacerdos, & sacrificium mirabiliter & ineffabiliter? Quis dignè hoc celebrare potest mysterium, nisi omnipotens Deus offerentem fecerit dignum?* Talis oratio humilem facit, talis meditatio dignum; talibus se porrigit Ser-

R 3 uator.

Vide de subductis hostijs Sozom. l. 8. hist. c. 5. Baron. t. 3. Annal. An. 400. Petr. Cluniac. lib. 1. c. 2. Gregor. Turon. lib. 1. de glor. Mart. c. 86.

XII.

Petr. de Natal. l. 2. Cat. Sanct. 86. Mar. Spalat. l. 4 c. 12. ex Breuiar. Ambian.

S. Ambros. in I. Cor. 11.